

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 154/2026
18.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Стојиљковића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Стојиљковића - адвоката Даијеле Томић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.11/24 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 179/25 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Стојиљковића - адвоката Данијеле Томић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.11/24 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 179/25 од 27.05.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.бр.11/24 од 30.12.2024. године окривљени Драган Стојиљковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 114. став 1. тачка 5) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од двадесет година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 179/25 од 27.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Врању К.бр.11/24 од 30.12.2024. године потврђена, осим у делу одлуке о трошковима поступка где је усвајањем жалбе браниоца окривљеног пресуда укинута и враћена првостепеном суду на поновно одлучивање. Обавезан је окривљени на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости и то у односу на другостепену пресуду у односу на део у коме је одбијена жалба браниоца а првостепена пресуда потврђена, поднела је бранилац окривљеног Драгана Стојиљковића - адвокат Данијела Томић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног огласи кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да изрека пресуде не садржи битна обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5) КЗ, јер љубомора, сама по себи, у одсуству других морално негативних побуда, не може представљати ниску побуду, у смислу квалификаторне околности која се захтева за наведено кривично дело, а не постоје други квалификаторни елементи кривичног дела тешко убиство, па се по налажењу браниоца окривљеног у радњама окривљеног стичу сви елементи кривичног дела убиство из члана 113. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 113. Кривичног законика је прописано да кривично дело убиство врши онај ко другог лиши живота.

Одредбом члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика је прописано да кривично дело убиство врши онај ко другог лиши живота из користољубља, ради извршења или прикривања другог кривичног дела, из безобзирне освете или из других ниских побуда.

Изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен кривим да је у време и месту, ближе описаном у изреци пресуде, у стању смањене урачунљивости али не и битно, услед стања припитости или лаког напитога стања, из ниских побуда лишио живота своју супругу..., преокупиран идејама неверства и љубоморе до нивоа параноидног мишљења, као и због покретања поступка за развод брака од стране оштећене..., свестан свог дела чије је извршење хтео, као и свестан да је његово дело забрањено, на тај начин што је кухињским ножем, који је држао у десној руци, сечива дужине 11 цм, ушао у спаваћу собу где је оштећена лежала на брачном кревету, на леђима и замахујући најмање три пута овим ножем, убо оштећену сада пок... у пределу леве надлактице и предње леве стране врата и посекао је у пределу предње стране

врата, при чему је прстима леве руке стезао у пределу лица и врата са десне стране, наневши јој тако збирно тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодне ране, предње леве стране врата са каналом..., убодну рану леве надлактице..., 5 нагњечина коже лица и врата..., услед којих је оштећена, због престанка дисања и срчаног рада, узрокованог спољашњим и унутрашњим искрварењем из расцепа зида десне брахицефаличне вене дуж канала убодине врата, убрзо преминула.

По налажењу овога суда у конкретном случају љубомора окривљеног је превазишла нормалну дозу љубоморе која постоји међу супружницима, а која је друштвено прихватљива и прешла у ниску побуду обзиром да је окривљени преокупиран идејама неверства и љубоморе до нивоа параноидног мишљења, као и због покретања поступка за развод брака од стране оштећене, кухињским ножем нанео збирно тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодне ране, предње леве стране врата, убодну рану леве надлактице, 5 нагњечина коже лица и врата, услед којих је оштећена, због престанка дисања и срчаног рада, узрокованог спољашњим и унутрашњим искрварењем из расцепа зида десне брахицефаличне вене дуж канала убодине врата, убрзо преминула.

С обзиром да из изреке правноснажне пресуде произилазе сви објективни и субјективни елементи кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5) КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, то су као неосновани оцењени наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Стојиљковића, у осталом делу, је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено. Међутим, у образложењу наведене повреде се не указује на који начин је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, већ наводи да суд није правилно одредио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, обзиром да није ценио болест окривљеног као олакшавајућу околност, на који начин се суштински истиче повреда члана 441. став 1. ЗКП, која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и да није утврђено чињенично стање, на који начин оспорава и утврђено чињенично стање и наводи да је комисија вештака извела закључак на основу непотпуних података, те да је налаз у супротности са изјавом окривљеног и сведока у погледу времена када је користио алкохол. Бранилац наводи и да је исказ сведока АА, полицијског службеника који је поступао након критичног догађаја контрадикторан, а да су искази сведока ББ и ВВ, које је суд прихватио, супротни у погледу чињенице о понашању окривљеног након што попије.

Такође се у захтеву истиче и да је суд одбио предлоге одбране за саслушањем саобраћајних полицајаца и додатним вештачењем Комисије вештака неуропсихијатра, на који начин се истиче и повреда члана 395. ЗКП.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреда одредбе чл. 395. ЗКП не представљају разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је захтев браниоца и у овом делу оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Стојиљковића - адвоката Данијеле Томић, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић